Raad van State

200708555/1.
Datum uitspraak: 25 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de mondelinge uitspraak in zaak nrs. 07/42904 en 07/42905 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 30 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van
(hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij mondelinge uitspraak van 30 november 2007, waarvan het proces-verbaal is verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Het proces-verbaal van deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

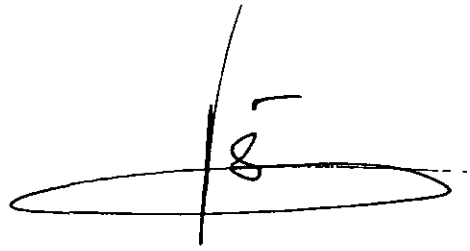
w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2008

309-555.
Verzonden: 25 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 07/42905 (verzoek) en 07/42904 (beroep)
Datum uitspraak: 30 november 2007

Proces-verbaal van mondelinge uitspraak

ingevolge artikelen 8:84 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr.drs. L.J. Blijdorp,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder

Tegenwoordig zijn mr. A.W.M. van Hoof als voorzieningenrechter en mr. M. van Esveld als griffier.

Het procesverloop

Bij besluit van 14 november 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 14 november 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 14 november 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 30 november 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. D.B. Deckers.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8.86 van de Awb onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. De aanvraag die heeft geleid tot het bestreden besluit is een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. In zo'n geval moet de rechter direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Dit leidt slechts uitzondering, indien sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht of indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen.

5 In de eerste procedure is onder meer de identiteit niet vastgesteld en op basis van het individueel ambtsbericht beslist dat het opgegeven woonadres op appartement 24 niet bestaat. In de voorgaande procedure is het beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is vervolgens door de Afdeling bevestigd. Tenzij er nu nieuw bewijs is, waarmee verzoeker met het betrekking tot het gestelde woonadres twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht opwerpt, dient de rechtbank uit te gaan van de juistheid van het eerdere oordeel.
De bewijslast van de authenticiteit van de thans overgelegde documenten ligt bij verzoeker en niet bij verweerder. Pas als verzoeker de authenticiteit van de documenten aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van verweerder onderzoek te doen. Indien verweerder de documenten voor onderzoek voorlegt aan de Koninklijke Marechaussee (hierna: de Kmar) is dat niet verplicht en leidt dat niet tot een andere verdeling van de bewijslast. Het staat verweerder vrij om een asielzoekende vreemdeling tegemoet te komen in zijn eventuele bewijsnood door documenten voor te leggen aan de Kmar en het resultaat daarvan in de beoordeling te betrekken. Indien de Kmar onderzoek heeft gedaan, kan ook de rechter het resultaat daarvan meenemen.

Er is een groot aantal documenten overgelegd. Een aantal documenten kan relevant zijn als de authenticiteit daarvan vast komt te staan. De Kmar kan de echtheid daarvan niet vaststellen. Verzoeker kan op een andere manier aantonen dat de documenten authentiek zijn, maar slaagt daarin niet, omdat in die documenten voor zover die van de politie en Binnenlandse Zaken afkomstig zijn staat vermeld dat verzoeker in appartement 24 woont. Bovendien heeft de Kmar geoordeeld dat één stempel handmatig met pen is aangebracht. Dit document is volgens de Kmar niet authentiek. De rechtbank neemt dit oordeel over. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verzoeker niet is geslaagd in zijn bewijslast aannemelijk te maken dat de documenten authentiek zijn.

6. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter

verklaart het beroep ongegrond,

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).
Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Waarvan proces-verbaal.

de griffier de rechter

VERZONDEN OP

30 NOV 2007

Voor fotocopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7148
B - 7 DEC 2007
ZAAKNR. 200708555/1/V2
AAN: V2
BEHANDELD: DD: PAR:

Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten

Mr. drs. L.J. Blijdorp
Mr. W.J van der Kroon
advocaten en procureurs

Bezoekadres:
Slotstraat 13
Culemborg

Postbus 116
4100 AC Culemborg

T (0345) 535358
F (0345) 534358

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN-HAAG

== 070- 365 1380 ==

Culemborg, 7 december 2007

APPELSCHRIFT / HOGER BEROEP SCHRIFT

Betreft:
Nationaliteit: staatloos uit Azerbeidzjan
CRV:
Rechtbanknr: 07/42904 en 42905

Geeft eerbiedig te kennen,

_____, geboren _____ en staatloos, afkomstig uit Azerbeidzjan,
verder te noemen appellant, verblijvende in AZC Grave,
te dezer zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100 AC) ten kantore van zijn advocaat en gemachtigde mr drs L.J. Blijdorp die in deze als advocaat en procureur optreedt en **die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is door appellant**, zulks met het recht van substitutie.

Appellant stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den-Haag zittingsplaats Arnhem (rolnr 07/42904), mondeling uitgesproken op 30 november 2007 en verzonden per fax en post op 30 november 2007, waarbij het asielberoep van appellant door de rechtbank Arnhem ongegrond werd verklaard.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van appellant – hierna te noemen, cliënt - door de rechtbank.

Dit appèlschrift berust op de volgende grieven:

Blijdorp & Van der Kroon Advocaten is een samenwerkingsverband tussen de kantoorgemeenschappen van mr. drs. L.J. Blijdorp en van mr. W.J. van der Kroon. Op de rechtsverhouding met cliënten is van toepassing de door de Nederlandse Orde van Advocaten vastgestelde Algemene Verordening Beroepsuitoefening. Aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het geval van de betreffende opdracht door de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd.

Grief 1:
Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

> *"Er is een groot aantal documenten overgelegd. Een aantal documenten kan relevant zijn als de authenticiteit daarvan vast komt te staan. De KMAR kan de echtheid daarvan niet vaststellen. Verzoeker kan op een andere manier aantonen dat de documenten authentiek zijn, maar slaagt daarin niet, omdat in die documenten voor zover die van de politie en van Buitenlandse Zaken afkomstig zijn staat vermeld, dat verzoeker in appartement 24 woont.*
>
> *Bovendien heeft de KMAR geoordeeld dat één stempel handmatig met pen is aangebracht. Dit document is volgens de KMAR niet authentiek. De rechtbank neemt dit oordeel over. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verzoeker niet is geslaagd in zijn bewijslast aannemelijk te maken dat de documenten authentiek zijn, derhalve is het beroep ongegrond"*

Toelichting:
Cliënt heeft ter adstructie van zijn herhaalde aanvraag een aantal documenten overgelegd, waaronder een brief van zijn advocaat in Baku, en een reactie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan die advocaat, terzake het feit dat cliënt nog steeds gezocht wordt.

Cliënt heeft al het mogelijke gedaan om te achterhalen of hij nog in gevaar is in Azerbeidzjan, en hij heeft al het mogelijke gedaan om de bewijsstukken daaromtrent naar Nederland te laten komen.

Verweerder heeft de bedoelde documenten aan de KMAR gegeven, ter beoordeling van de echtheid.

De KMAR heeft ten aanzien van dit soort onderzoek slechts 2 mogelijke resultaten:
(1) De echtheid kan niet worden vastgesteld, of:
(2) het document is vals.

De KMAR **kan** van deze documenten **niet vaststellen of en dat ze wel echt zijn**.

Dit met name vanwege het ontbreken van voldoende relevant referentiemateriaal. Hoewel het niet aan de KMAR te verwijten valt dat ze niet van elk land in de wereld, van elk politiebureau en van elk ministerie voorbeeld-brieven en oproepen / dagvaardingen in het archief hebben, kan dit natuurlijk ook niet aan de vreemdeling worden tegengeworpen. De vreemdeling, in dit geval cliënt, beschikt ook niet over verdere mogelijkheden om de echtheid van zijn documenten aan te tonen.

Zelfs nog vóórdat de documenten werden overgelegd aan de KMAR, stond dus het eind-oordeel voor cliënten in dit verband al vast; in beide opties pakt de conclusie van de KMAR uit in hun nadeel.

Cliënten achten deze gang van zaken onjuist en onzorgvuldig. Wanneer je van mening bent dat documenten (in enige mate) beoordeeld moeten worden, dan hecht je daar kennelijk een bepaald belang aan. in deze context lijkt het enige belang van KMAR-onderzoek, het kunnen afwijzen van de aanvraag op 4:6 op grond van de KMAr-bevindingen.

Dit alles klemt nog te meer nu verweerder zeer eenvoudig, via zeer beperkt onderzoek, navraag had kunnen doen bijvoorbeeld bij de advocaat in . Cliënt verwijst wat dit betreft naar de zienswijze en naar de gronden van beroep.

Door dit onderzoek na te laten, creëert verweerder een situatie waarin een mogelijke schending van 3 EVRM jegens cliënt gemakkelijk kan worden voorkomen, maar niet wordt voorkomen vanwege een nationaal-rechtelijk gegroeide manier van 4:6 afdoening van asielaanvragen. Cliënt wijst in dit verband nogmaals op de uitspraken van het Europese Hof inzake , waarbij de rode draad voor het Europese Hof toch is dat een lidstaat steeds VOL dient te toetsen aan 3 EVRM, niettegenstaande de nationaal-rechtelijke invulling van het asielbeleid en de asielwetgeving.

Cliënten menen dat het tijd wordt dat de Afdeling in dit verband omgaat, en afstand neemt van de eerdere visie op deze materie.

De rechtbank miskent dat verweerder met een grote mate van willekeur heeft gehandeld jegens cliënt.

Gezien het vorenstaande had de herhaalde aanvraag niet op 4:6 afgedaan mogen worden. De inhoud van de documenten, alsmede het gewicht én de diversiteit én de eenvoudige "beoordeelbaarheid" van die documenten, nopen tot nader onderzoek en tot een inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag.

CONCLUSIE

Reden waarom appellant/cliënt U, Edelachtbaar College, verzoekt:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren,
- althans:
- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw,.

L.J. Blijdorp